

Pagaidu versija

TIESAS SPRIEDUMS (virspal?ta)

2018. gada 2. maij? (*)

L?gums sniegt prejudici?lu nol?mumu – Pievienot?s v?rt?bas nodoklis (PVN) – Eiropas Savien?bas finanšu interešu aizsardz?ba – LES 4. panta 3. punkts – LESD 325. panta 1. punkts – Direkt?va 2006/112/EK – PIF konvencija – Sankcijas – L?dzv?rt?bas un efektivit?tes principi – No ikgad?j?s deklar?cijas izrietoš? PVN nesamaks?šana ties?bu aktos paredz?taj? termi?? – Valsts tiesiskais regul?jums, kur? br?v?bas at?emšanas sods ir paredz?ts tikai tad, ja nesamaks?t? PVN summa p?rsniedz konkr?tu krimin?latbild?bas noteikšanas sliekšni – Valsts tiesiskais regul?jums, kur? ir paredz?ts zem?ks krimin?latbild?bas noteikšanas sliekšnis attiec?b? uz ien?kumu g?šanas viet? ieturam? ien?kuma nodok?a nesamaks?šanu

Lieta C?574/15

par l?gumu sniegt prejudici?lu nol?mumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Tribunale di Varese* (Var?zes tiesa, It?lija) iesniedza ar l?mumu, kas pie?emts 2015. gada 30. oktobr? un kas Ties? re?istr?ts 2015. gada 9. novembr?, krimin?lproces? pret

Mauro Scialdone.

TIESA (virspal?ta)

š?d? sast?v?: priekšs?d?t?js K. L?nartss [*K. Lenaerts*], priekšs?d?t?ja vietnieks A. Ticano [*A. Tizzano*], pal?tu priekšs?d?t?ji L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*], T. fon Danvics [*T. von Danwitz*], Ž. L. da Krušs Vilasa [*J. L. da Cruz Vilaça*] (referents), A. Ross [*A. Rosas*], K. G. Fernlunds [*C. G. Fernlund*] un K. Vajda [*C. Vajda*], tiesneši K. Toadere [*C. Toader*], M. Safjans [*M. Safjan*], D. Šv?bi [*D. Šváby*], M. Bergere [*M. Berger*], E. Jaraš?ns [*E. Jaraši?nas*], M. Vilars [*M. Vilaras*] un J. Regans [*E. Regan*],

?ener?ladvok?ts: M. Bobeks [*M. Bobek*],

sekret?rs: R. Skj?no [*R. Schiano*], administrators,

?emot v?r? rakstveida procesu un 2017. gada 21. marta tiesas s?di,

?emot v?r? apsv?rumus, ko sniedza:

- It?lijas vald?bas v?rd? – *G. Palmieri*, p?rst?ve, kurai pal?dz *G. Galluzzo* un *E. De Bonis*, *avvocati dello Stato*,
- V?cijas vald?bas v?rd? – *T. Henze* un *J. Möller*, p?rst?vji,
- N?derlandes vald?bas v?rd? – *M. K. Bulterman* un *B. Koopman*, k? ar? *L. Noort*, p?rst?vji,
- Austrijas vald?bas v?rd? – *G. Eberhard*, p?rst?vis,
- Eiropas Komisijas v?rd? – *E. Traversa* un *P. Rossi*, k? ar? *C. Cattabriga*, p?rst?vji,

pasludina šo spriedumu.

1 L?gums sniegt prejudici?lu nol?mumu ir par to, k? ir j?interpret? LES 4. panta 3. punkts, LESD 325. panta 1. un 2. punkts, Padomes Direkt?va 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kop?jo pievienot?s v?rt?bas nodok?a sist?mu (OV 2006, L 347, 1. lpp.; turpm?k tekst? – “PVN direkt?va”) un Brisel? 1995. gada 26. j?lij? parakst?t? Konvencija, kas izstr?d?ta, pamatojoties uz L?guma par Eiropas Savien?bu K3. pantu, par Eiropas Kopien? finansielo interešu aizsardz?bu (OV 1995, C 316, 49. lpp.; turpm?k tekst? – “*PIF* konvencija”).

Atbilstošās tiesību normas

Savien?bas ties?bas

3 PIF konvencijas 1. panta "Vispārīgie noteikumi" 1. punkts ir noteikts:

“Šaj? konvencij? kr?pšana, kas ietekm? [Savien?bas] finansi?!?s intereses:

$$[..]$$

b) attiecībā uz iepriekšminētajiem, ir jebkāda darbība vai bezdarbība ar iepriekšēju nodomu, kura ir saistīta ar:

- viltotu, k??dai vai nepiln?gu p?rskatu vai dokumentu lietošanu vai uzr?d?šanu, kuru rezult?ts ir [Savien?bas] visp?r?g? budžeta vai [Savien?bas] p?rvald?to vai [t?s] interes?s p?rvald?to budžetu l?dzek?u nelikum?ga samazin?šana;
- inform?cijas noklus?šana, p?rk?pjot konkr?tas saist?bas, ar t?du pašu rezult?tu,
- likum?gi ieg?ta labuma nepareiza izlietošana ar t?du pašu rezult?tu.”

4 Šīs konvencijas 2. panta "Sodi" 1. punkts ir paredzēts:

“Katra dalībvalsts veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka 1. pantā norādītais darbība un līdzdalība 1. panta 1. punktā minētajā darbībā, kādāšana uz to vai tās mērķinājums ir sods, ma ar iedarbīgiem, ar nodarījumu samērīgiem un no tālākiem noziegumiem atturošiem kriminālsodiem, ieskaitot, vismaz liela apjoma krāpšanas gadījumā, sodus ar brīvības atņemšanu, kas var būt par cēloni noziedznieku izdošanai, ar liela apjoma krāpšanu saprotot krāpšanu, kas ir saistīta ar katrā dalībvalstī nosakāmo minimālo apmēru. Šo minimālo apmēru nevar noteikt lielāku par [...] 50 000 [EUR].”

PVN direkt?va

5 PVN direktīvas 2. panta 1. punkts ir noteikts, kādi darījumi tiek aplikti ar PVN.

6 Šīs direktīvas 206. pants ir formulēts šādi:

“Visi nodokļa maksātāji, kas atbildīgi par PVN nomaksu, iesniedzot PVN deklarācijas, kā paredzēts 250. pantā, samaksā PVN neto summu. Tomēr dalībvalstis var noteikt citu šīs summas maksāšanas datumu vai pieprasīt starpmaksājumu.”

7 Saskaņā ar minētās direktīvas 250. panta 1. punktu:

“Katrs nodokļa maksātājs iesniedz PVN deklarāciju, norādot visu informāciju, kas vajadzīga, lai aprēķinātu iekasējam nodokļa summu un atskaitāmo summu, tostarp – ciktāl tas nepieciešams aprēķināt bāzes noteikšanai – to darījumu kopā, ko veic vārta, uz ko attiecas minētais nodoklis un atskaitēšana, kā arī jebkuru no nodokļa atbrīvoto darījumu vārta.”

8 Šīs pašas direktīvas 273. pants ir paredzēts:

“Dalībvalstis var uzlikt citus pienākumus, ko tās uzskata par vajadzīgiem, lai pareizi iekasētu PVN un novērstu krāpšanu, saskaņā ar prasību par vienu režīmu iekšzemes darījumiem un darījumiem starp dalībvalstīm, ko veic nodokļa maksātāji, ar noteikumu, ka šādi pienākumi tirdzniecībā starp dalībvalstīm nerada formalitātes, šķērsojot robežas.

[..]”

Itālijas tiesības

9 1997. gada 18. decembra *decreto legislativo n. 471 – Riforma delle sanzioni tributarie non penali in materia di imposte dirette, di imposta sul valore aggiunto e di riscossione dei tributi, a norma dell'articolo 3, comma 133, lettera q), della legge 23 dicembre 1996, n. 662* (Leģislatīvais dekrēts Nr. 471 par nodokļu sankciju, kas nav kriminālsodi, reformu tiešo nodokļu, pievienotās vārta bas nodokļa un nodokļu iekasēšanas jomā saskaņā ar 1996. gada 23. decembra Likuma Nr. 662 3. panta 133. punkta q) apakšpunktu) (1998. gada 8. janvārī *GURI* Nr. 5 parastais pielikums, turpmāk tekstā – “Leģislatīvais dekrēts Nr. 471/97”) 13. panta 1. punkta redakcija ir šāda:

“Ikvienam, kas noteiktaj termiņā pilnībā vai daļēji neveic avansa, periodiskus, izlīdzinošus vai nodokļa starpības maksājumus, kuri izriet no deklarācijas, pēc periodisko un avansa maksājumu summu atskaitēšanas šajā gadījumā, pat ja tās nav samaksātas, ir piemērojams administratīvās sods 30 % apmērā no katras nesamaksātās summas ar to, ka, ja pēc ikgadējās deklarācijas pārbaudes konstatēto būtisko vai aprēķināto kļūdu koriģēšanas izrādās, ka maksājuma summa ir lielāka, vai arī ja piemērojamais atskaitējums ir mazāks. [..]”

10 2000. gada 10. marta *decreto legislativo n. 74 – Nuova disciplina dei reati in materia di imposte sui redditi e sul valore aggiunto, a norma dell'articolo 9 della legge 25 giugno 1999, n. 205* (Leģislatīvais dekrēts Nr. 74 par jaunu regulējumu ar ienākuma nodokli un pievienotās vārta bas nodokli saistītu noziedzīgu nodarījumu jomā atbilstoši 1999. gada 25. jūnijā Likuma Nr. 205 9. pantam) (2000. gada 31. marta *GURI* Nr. 76, 4. lpp.; turpmāk tekstā – “Leģislatīvais dekrēts Nr. 74/2000”), 10. bis pants “Maksājuma vai apliecināt ieturamā nodokļa nesamaksāšana”, redakcijā, kas bija spēkā pamatlīetas faktiskā apstākļu rašanās laikā un līdz 2015. gada 21. oktobrim (ieskaitot), bija noteikts:

“Ikvienam, kas nodokļa maksātāja starpnieka ikgadējās deklarācijas iesniegšanai paredzētaj termiņā nesamaksā ieturējuma nodokli, kuri izriet no apstiprinājuma, kas izdots nodokļa

maks?t?jiem, par summu, kura p?rsniedz 50 000 EUR attiec?b? uz katru taks?cijas periodu, tiek piespriesta br?v?bas at?emšana uz laiku no sešiem m?nešiem l?dz diviem gadiem.”

11 Šaj? paš? laikposm? š? dekr?ta 10.ter pant? “PVN nesamaks?šana” bija paredz?ts:

“10.bis panta noteikumi taj? paredz?taj?s robež?s ir piem?rojami ar? ikvienam, kurš nesamaks? [PVN], kas ir j?maks?, pamatojoties uz ikgad?jo deklar?ciju, termi??, k?ds ir paredz?ts avansa maks?juma veikšanai attiec?b? uz n?kamo taks?cijas periodu.”

12 Min?t? le?islat?v? dekr?ta 13. panta “Atbild?bu m?kstinošs apst?klis. Nodok?u par?da samaksa” 1. punkt? bija noteikts:

“Par šaj? dekr?t? min?tajiem nodar?jumiem paredz?tie sodi tiek samazin?ti l?dz trešda?ai [..], ja pirms l?muma par mutv?rdu procesa atkl?šanu pirmaj? instanc? nodok?u par?di saist?b? ar šos nodar?jumus veidojošajiem faktiem ir tikuši dz?sti [..]”

13 Le?islat?vais dekr?ts Nr. 74/2000 tika groz?ts ar 2015. gada 24. septembra *decreto legislativo n. 158 – Revisione del sistema sanzionatorio, in attuazione dell’articolo 8, comma 1, della legge 11 marzo 2014, n. 23* (Le?islat?vais dekr?ts Nr. 158 – Sankciju sist?mas p?rskat?šana, ar ko tiek ?stenots 2014. gada 11. marta Likuma Nr. 23 8. panta 1. punkts) (2015. gada 7. oktobra GURI Nr. 233 k?rt?jais pielikums, turpm?k tekst? – “Le?islat?vais dekr?ts Nr. 158/2015”), kurš st?j?s spēkā 2015. gada 22. oktobr?.

14 Kopš š? datuma Le?islat?v? dekr?ta Nr. 74/2000, kas groz?ts ar Le?islat?vo dekr?tu Nr. 158/2015, 10.bis pant? ir noteikts:

“Ikvienam, kas nodok?a maks?t?ja starpnieka ikgad?j?s deklar?cijas iesniegšanai paredz?taj? termi?? nesamaks? ietur?juma nodok?us, kuri izriet no š?s deklar?cijas vai apstiprin?juma, kas izdots nodok?a maks?t?jiem, attiec?b? uz kuriem šie maks?jumi attiecas, par summu, kura p?rsniedz simt piecdesmit t?kstošus euro attiec?b? uz katru taks?cijas periodu, tiek piespriesta br?v?bas at?emšana uz laiku no sešiem m?nešiem l?dz diviem gadiem.”

15 Le?islat?v? dekr?ta Nr. 74/2000, kas groz?ts ar Le?islat?vo dekr?tu Nr. 158/2015, 10.ter pant? ir paredz?ts:

“Ikvienam, kurš avansa iemaksai par v?l?ku taks?cijas periodu noteiktaj? termi?? nesamaks? [PVN], kas j?maks? uz ikgad?j?s deklar?cijas pamata, par summu, kura p?rsniedz divsimt piecdesmit t?kstošus euro attiec?b? uz katru taks?cijas periodu, tiek piespriesta br?v?bas at?emšana uz laiku no sešiem m?nešiem l?dz diviem gadiem.”

16 Le?islat?v? dekr?ta Nr. 74/2000, kas groz?ts ar Le?islat?vo dekr?tu Nr. 158/2015, 13. pant? “No atbild?bas atbr?vojošs pamats. Par?da samaksa” ir paredz?ts:

“1. [..] 10.bis un 10.ter pant? paredz?tie noziedz?gie nodar?jumi nav sod?mi, ja pirms l?muma par tiesas debašu uzs?kšanu pirmaj? instanc? min?tie nodok?u par?di, k? ar? administrat?vie sodi un procenti ir tikuši dz?sti, veicot piln?gu maks?jamo summu samaksu, tai skait? p?c ?paš?m samierin?šanas proced?r?m un piekrišanas nov?rt?jumam proced?r?m, kas ir paredz?tas nodok?u jomas tiesiskaj? regul?jum?, vai labpr?t?gas samaksas gad?jum?.

[..]

3. Ja pirms l?muma par tiesas debašu uzs?kšanu pirmaj? instanc? notiek š? nodok?u par?da dz?šana, izmantojot samaksu pa da??m, it ?paši atbilstoši 13.bis pantam, tiek noteikts tr?s m?nešu termi?? atlikuš? par?da samaksai. Šajos gad?jumos noilguma termi?? tiek aptur?ts.

Tiesnesis, ja višs to uzskata par vajadzīgu, šo termiņu var pagarināt vienu reizi un par ne vairāk kā trim mēnešiem, neskarot noilguma termiņa apturēšanu.”

Tiesvedība pamatlietā un prejudiciālā jautājumi

17 *Agenzia delle Entrate* (Ieņēmumu dienests, Itālija) veica nodokļu pārbaudi sabiedrībā *Siderlaghi*. Šajā pārbaudē tika atklāts, ka šī sabiedrība tiesību aktos noteiktajos termiņos nebija samaksājusi PVN 175 272 euro apmērā, kas izrietēja no tās ikgadīgās deklarācijas par 2012. gada gadu. Ieņēmumu dienests par šo pārkāpumu paziņoja *Siderlaghi* un aicināja labot situāciju, samaksājot maksājamo nodokli, nokavējuma procentus un – atbilstoši Leģislatīvā dekrēta Nr. 471/97 13. panta 1. punktam – naudas sodu apmērā, kas atbilst 30 % no tās nodokļu parāda. Tā kā šī sabiedrība apņēmās samaksāt PVN parādu pa daļām 30 dienu termiņā no šī paziņojuma, tai paredzētais naudas sods tika samazināts par divām trešdaļām.

18 Turklāt 2015. gada 29. maijā *Procura della Repubblica* (Republikas prokuratūra, Itālija) vēršas iesniedzējtiesā, proti, *Tribunale di Varese* (Varāzes tiesa, Itālija), ar pieteikumu, kurā bija iekļauts *M. Scaldone* piespriede naudas sodu 22 500 euro apmērā. Šis pieteikums tika pamatots ar to, ka attiecīgā PVN nesamaksāšana ir noziedzīgs nodarījums, par ko atbildība ir paredzēta Leģislatīvā dekrēta Nr. 74/2000 10. *bis* un 10. *ter* pantā, jo tostarp nesamaksātā PVN summa pārsniedz kriminālbildības iestāšanās sliekšni 50 000 euro, sēkot no kura par šādu nesamaksāšanu var tikt piemērots šājs normās paredzētais sods, un šajā nodarījumā ir vainojams *M. Scaldone* kā *Siderlaghi* vienīgais direktors.

19 2015. gada 22. oktobrī stājās spēkā Leģislatīvā dekrēts Nr. 158/2015. Iesniedzējtiesa norāda, ka grozījumi, kuri ar šo tiesību aktu ir veikti Leģislatīvā dekrētā Nr. 74/2000, kā labvēlīgākas normas ir ar atpakaļejošu spēku piemērojami *M. Scaldone* pārmestajiem faktiem. Līdz ar to aplūkotie fakti vairs neveido noziedzīgu nodarījumu, jo šī Leģislatīvā dekrēta, kas ir grozīts ar Leģislatīvā dekrētu Nr. 158/2015, 10. *ter* pantā pašlaik par PVN nemaksāšanu ir paredzēts kriminālbildības iestāšanās sliekšnis 250 000 euro apmērā un *Siderlaghi* nodokļu parāds ir par šo jauno sliekšni mazāka summa. Papildus tam *M. Scaldone* varot atsaukties uz pamatu, kas atbilstoši no atbildības un kas pašlaik ir rodams Leģislatīvā dekrēta Nr. 74/2000, kurš ir grozīts ar Leģislatīvā dekrētu Nr. 158/2015, 13. pantā, jo *Siderlaghi* un Ieņēmumu dienests ir vienojušies par maksājumu PVN, uzlikt naudas soda un nokavējuma procentu samaksu pa daļām.

20 Iesniedzējtiesai tomēr ir šaubas par to, vai Itālijas regulējums ar Leģislatīvā dekrētu Nr. 158/2015 veiktie grozījumi ir saderīgi ar Savienības tiesību sistēmu, jo gadījumā, ja šie grozījumi nebūtu saderīgi ar Savienības tiesību sistēmu, šī tiesa uzskatītu, ka tai šie grozījumi nav jāpiemēro, bet ir jāpiemēro Leģislatīvā dekrēta Nr. 74/2000 sākotnējā redakcija, kā rezultātā *M. Scaldone* vā joprojām būtu piespriežams kriminālsods.

21 Šajā ziņā iesniedzējtiesa, pirmkārt, norāda, ka atbilstoši Leģislatīvā dekrēta Nr. 74/2000, tās sākotnējā redakcijā, 10. *bis* un 10. *ter* pantam viens un tas pats kriminālbildības iestāšanās sliekšnis, proti, 50 000 euro, bez izšķiršanas bija piemērojams gan ienākumu gūšanas vietā ieturētā ienākuma nodokļa nesamaksāšanai, gan PVN nodokļa nesamaksai. Savukārt, kopš Leģislatīvā dekrēts Nr. 74/2000 ir grozīts ar Leģislatīvā dekrētu Nr. 158/2015, šis sliekšnis ar jauno 10. *bis* pantu ir paaugstināts līdz 150 000 euro par minēto ieturējumu nesamaksāšanu un ar jauno 10. *ter* pantu ir paaugstināts līdz 250 000 euro par deklarētā PVN nesamaksāšanu. Tātad iesniedzējtiesa šaubas, vai šāda atšķirība ir saderīga ar prasību, kuras izriet no LES 3. panta 4. punkta un LESD 325. panta, kā arī no PVN direktīvas, jo iesniedzējtiesas ieskatā rezultātā valsts finanšu intereses tiek aizsargātas labāk nekā Eiropas Savienības finanšu intereses.

22 Otrkārt, minētā tiesa no šīm normām un PIF konvencijas secina, ka dalībvalstīm var būt

pienākums piemērot brīvības atņemšanas sodus par tādā PVN nemaksāšanu kā pamatlietā aplūkots, ja nesamaksātā summa pārsniedz 50 000 euro. Ja tas tā būtu, Leislatāvu dekrēta Nr. 74/2000, kas grozīts ar Leislatāvu dekrētu Nr. 158/2015, 10.ter pants neatbilstu Savienības tiesībām, jo šajā pantā paredzētais sods attiecas tikai uz tādā summas nesamaksāšanu, kura ir lielāka par vai vienāda ar 250 000 euro. Līdzgu iemeslu dēļ šai pašai tiesai ir šaubas, vai tās no atbildības atbrīvojošs iemesls, kāds ir paredzēts Leislatāvu dekrēta Nr. 74/2000, kas ir grozīts ar Leislatāvu dekrētu Nr. 158/2015, 13. pants, ir saderīgs ar Savienības tiesībām.

23 Šajos apstākļos *Tribunale di Varese* (Varāzes tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“1) Vai Eiropas Savienības tiesības, it īpaši LES 4. panta 3. punkts, lasot to kopā ar LESD 325. pantu un [PVN direktīvu], ar ko dalībvalstīm ir noteikts pienākums pielādzināt sodu politiku, var tikt interpretētas tādējādi, ka tās liedz pieņemt valsts tiesību normu, kurā paredzēts, ka PVN nemaksāšana var būt pamats kriminālvajāšanai tad, ja tiek pārsniegts sliekšnis naudas soda uzlikšanai, kas ir augstāks par sliekšni, kurš noteikts saistībā ar tiešā ieņēmumu nodokļa nemaksāšanu?

2) Vai Eiropas Savienības tiesības, it īpaši LES 4. panta 3. punkts, lasot to kopā ar LESD 325. pantu un [PVN direktīvu], ar ko dalībvalstīm ir noteikts pienākums paredzēt efektīvus, atturošus un samērīgus sodus Savienības finanšu interešu aizsardzībai, var tikt interpretētas tādējādi, ka tās liedz pieņemt tādā valsts tiesību normu, kas izslēdz iespēju sodīt apsūdzēto personu (vai tas būtu direktors, juridiskais pārstāvis, persona, kas deleģēta veikt ar nodokļiem saistītas funkcijas, vai pārkāpuma līdzizdarītājs), ja vienība, kurai ir juridiskās personas statuss un kurā ietilpst iepriekš minētā persona, ir novēloti nomaksājusi nodokli un administratīvos sodus saistībā ar PVN, lai gan nodokļu pārbaude jau ir notikusi un ir jau sākts kriminālprocess, lieta ir nodota tiesai, tiesas procesā ir konstatēta procesa izsīkšana [starp pusēm], bet nav nolasīts paziņojums par debašu sākšanu, sistēmā, kurā iepriekš minētajam direktoram, juridiskajam pārstāvim vai to deleģētai personai un pārkāpuma līdzizdarītājam netiek uzlikts neviens cits, pat ne administratīvs, sods?

3) Vai *PIF* konvencijas 1. panta reglamentētais krāpšanas jēdziens ir jāinterpretē tādējādi, ka ir jāuzskata, ka tajā ir iekļauts arī PVN nemaksāšanas un daļējas vai novēlotas samaksas gadījums, un vai līdz ar to iepriekš minētās konvencijas 2. panta dalībvalstij ir noteikts pienākums uzlikt ar brīvības atņemšanu saistītu sodu par PVN nemaksāšanu un daļēju vai novēlotu samaksu, ja attiecīgās summas pārsniedz 50 000 EUR[?] Ja atbilde ir noliedzoša, ir jānoskaidro, vai LESD 325. pants ietvertais noteikums, ar ko dalībvalstīm ir noteikts pienākums uzlikt atturošus, samērīgus un efektīvus sodus, arī krimināltiesiskus sodus, ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj tādā valsts tiesisko regulējumu, kurā no krimināltiesiskās un administratīvās atbildības tiek atbrīvoti juridisko personu direktori un juridiskie pārstāvji vai viņu funkciju izpildei deleģētās personas un pārkāpuma līdzizdarītāji par PVN nemaksāšanu un daļēju vai novēlotu samaksu, ja attiecīgās summas atbilst trīskāršam vai pieckāršam minimālajam sliekšnim, kas ir noteikts krāpšanas gadījumā un kas atbilst 50 000 EUR?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo un trešo prejudiciālo jautājumu

Ievada apsvērumi

24 Ar pirmo un trešo jautājumu, kuri ir jāaplūko kopā, iesniedzātāja būtībā jautā, vai Savienības tiesībām, īpaši LES 4. panta 3. punktā, LESD 325. pantā, PVN direktīvai, kā arī *PIF* konvencijai, ir pretrunā tās valsts tiesiskais regulējums, kurā, pirmkārt, ir paredzēts, ka no

ikgad?j?s deklar?cijas izrietoš? par noteiktu taks?cijas gadu maks?jam? PVN nesamaks?šana ties?bu aktos noteiktajos termi?os ir uzskat?ma par noziedz?gu nodar?jumu, kas ir sod?ms ar br?v?bas at?emšanas sodu, tikai tad, ja nesamaks?t? PVN summa p?rsniedz krimin?latbild?bas iest?šan?s sliekšni 250 000 euro un, otrk?rt, ir paredz?ts krimin?latbild?bas noteikšanas sliekšnis 150 000 euro attiec?b? uz ien?kumu g?šanas viet? ietur?t? ien?kumu nodok?a nesamaks?šanu.

25 Šaj? zi?? ir j?atg?dina, ka PVN direkt?v? nav saska?oti PVN jom? piem?rojamie sodi. Š? joma princip? ir dal?bvalstu kompetenc?.

26 Tam t? esot, no PVN direkt?vas 2. un 273. panta, tos lasot kopsakar? ar LES 4. panta 3. punktu, izriet, ka dal?bvalst?m ir j?veic visi atbilstošie normat?vie un administrat?vie pas?kumi, lai nodrošin?tu attiec?gaj? teritorij? maks?jam? PVN iekas?šanu piln? apjom?, un j?apkaro kr?pšana (spriedums, 2018. gada 20. marts, *Menci*, C?524/15, EU:C:2018:197, 18. punkts un taj? min?t? judikat?ra).

27 Turpin?jum? – LESD 325. panta 1. punkt? dal?bvalst?m ir uzlikts pien?kums apkarot kr?pšanu un cit?du nelikum?gu r?c?bu, kas apdraud Savien?bas finanšu intereses, ar efekt?viem un atturošiem pas?kumiem. Savuk?rt Savien?bas finanšu interes?s ietilpst tostarp ie??mumi no PVN (spriedums, 2018. gada 20. marts, *Menci*, C?524/15, EU:C:2018:197, 19. punkts un taj? min?t? judikat?ra).

28 Visbeidzot, atbilstoši past?v?gajai Tiesas judikat?rai dal?bvalst?m, vienlaikus saglab?jot izv?li noteikt sodus, ir j?raug?s, lai Savien?bas ties?bu – tai skat? ar PVN direkt?vu saska?oto noteikumu – p?rk?pumi tiktu sod?ti atbilstoši materi?lajiem un procesu?lajiem nosac?jumiem, kas ir analogi tiem, kuri tiek piem?roti l?dz?ga veida un noz?m?guma valsts ties?bu p?rk?pumu gad?jumos, un kas sodu padara efekt?vu, sam?r?gu un atturošu (šaj? noz?m? skat. spriedumus, 1989. gada 21. septembris, Komisija/Grie?ija, 68/88, EU:C:1989:339, 24. punkts; 1999. gada 8. j?lijs, *Nunes un de Matos*, C?186/98, EU:C:1999:376, 10. punkts, k? ar? 2005. gada 3. maijs, *Berlusconi u.c.*, C?387/02, C?391/02 un C?403/02, EU:C:2005:270, 65. punkts).

29 No visa iepriekš min?t? izriet, ka, lai gan sodi, kurus dal?bvalstis ievieš, lai apkarotu PVN jom? past?vošo saska?oto noteikumu p?rk?pumus, ietilpst to procesu?laj? un institucion?laj? autonomij?, š? autonomija – papildus sam?r?guma principam, kura piem?rošana šaj? liet? netiek apl?kota, – ir ierobežota, pirmk?rt, ar l?dzv?rt?bas principu, kas noz?m?, ka sodiem ir j?b?t analogiem tiem sodiem, kuri ir piem?rojami l?dz?ga veida un noz?m?guma valsts ties?bu p?rk?pumiem, kas aizskar valsts finanšu intereses, un, otrk?rt, ar efektivit?tes principu, kas nosaka, ka min?tajiem sodiem ir j?b?t efekt?viem un atturošiem.

30 L?dz ar to uz pirmo un trešo jaut?jumu ir j?atbild šo abu principu gaism?, vispirms izv?rt?jot efektivit?tes principu un p?c tam – l?dzv?rt?bas principu.

Par efektivit?tes principu

31 K? izriet no l?guma sniegt prejudici?lu nol?mumu, It?lijas tiesiskaj? regul?jum?, lai apkarotu š?du no PVN ikgad?jas deklar?cijas par attiec?go taks?cijas gadu izrietoša PVN nesamaks?šanu ties?bu aktos noteiktajos termi?os, ir paredz?ti divu veidu sodi. Pirmk?rt, nodok?a maks?t?jam, kurš nav veicis samaksu, atbilstoši Le?islat?v? dekr?ta Nr. 471/97 13. panta 1. punktam var tikt piem?roti naudas sodi, kuru summa princip? sasniedz 30 % no maks?jam? nodok?a, k? ar? nokav?juma procenti. Otrk?rt, Le?islat?v? dekr?ta Nr. 74/2000, kas ir groz?ts ar Le?islat?vo dekr?tu Nr. 158/2015, 10.ter pant? ir paredz?ts, ka, ja nesamaks?t? PVN summa p?rsniedz krimin?latbild?bas iest?šan?s sliekšni 250 000 euro, fizisk?m person?m var tikt piem?rots br?v?bas at?emšanas sods, kura ilgums ir no sešiem m?nešiem l?dz diviem gadiem.

32 Iesniedzējtiesas ieskatā Savienības tiesībās tomēr varētu būt prasīts, lai personām, kuras ir veikušas šādu PVN nesamaksāšanu, tiktu piemēroti brīvības atņemšanas sodi, ja nesamaksātā summa ir lielāka par vai vienāda ar 50 000 euro.

33 Šajā ziņā no šā sprieduma 25.–29. punkta izriet, ka, lai gan pamatlietas faktisko apstākļu rašanās datumā PVN jomā piemērojamie sodi nebija saskaņoti, efektivitātes princips dalībvalstīm liek noteikt efektīvus un atturošus sodus, lai apkarotu šos šajā jomā saskaņoto noteikumu pārkāpumus un aizsargātu Savienības finanšu intereses, vienlaikus principā nenosakot, ka šiem sodiem ir jābūt kāda noteikta rakstura.

34 Tādējādi Tiesa ir vairākkārt lūmusi, ka dalībvalstīm ir brīvība izvēlēties piemērojamos sodus, kuri var būt administratīvie sodi, kriminālsodi vai abu kombinācija, lai nodrošinātu pilnīgu šo PVN nodokļa ieņēmumu gāšanu un šādi aizsargātu Savienības finanšu intereses (spriedumi, 2013. gada 26. februāris, *Åkerberg Fransson*, C-617/10, EU:C:2013:105, 34. punkts; 2017. gada 5. decembris, *M.A.S. un M.B.*, C-42/17, EU:C:2017:936, 33. punkts, kā arī 2018. gada 20. marts, *Menci*, C-524/15, EU:C:2018:197, 20. punkts).

35 Protams, Tiesa ir arī nospriedusi, ka kriminālsodi var būt arī obligāti nepieciešami, lai efektīvi un atturoši apkarotu noteiktus liela apmēra PVN krāpšanas gadījumus. Tādējādi šajā jomā dalībvalstīm ir jānosaka iedarbīgi un atturoši kriminālsodi (šajā nozīmā skat. spriedumu, 2017. gada 5. decembris, *M.A.S. un M.B.*, C-42/17, EU:C:2017:936, 34. un 35. punkts).

36 Dalībvalstu izvēles brīvību turklāt ierobežo *PIF* konvencija. Proti, atbilstoši šīs konvencijas 2. panta 1. punktam šīm pašām dalībvalstīm ir jāveic nepieciešamie pasākumi, lai nodrošinātu, ka minētās konvencijas 1. panta 1. punktā definētajai krāpšanai, kas ietekmē Savienības finanšu intereses, tai skaitā krāpšanai PVN jomā (spriedums, 2015. gada 8. septembris, *Taricco* u.c., C-105/14, EU:C:2015:555, 41. punkts), ir piemērojami kriminālsodi, kas – vismaz liela apmēra krāpšanas gadījumā, proti, tādās, kas attiecas uz minimālo summu, kuru dalībvalstis nevar noteikt lielāku par 50 000 euro, – ietver brīvības atņemšanas sodus, kuri var būt pamatā izdošanai.

37 Tomēr ir jānorāda, ka tādai PVN nesamaksāšanai kā pamatlietā aplūkots ir raksturīgs fakts, ka nodokļa maksātājs pāc tam, kad viņš – kā tas ir paredzēts PVN direktīvas 250. panta 1. punktā – ir iesniedzis pilnīgu un pareizu PVN deklarāciju attiecīgajā taksācijas gadā, nesamaksājot no šīs deklarācijas izrietošo PVN Valsts kasei tiesību aktos noteiktajos termiņos – pretēji no šīs direktīvas 206. panta izrietošajam prasībām.

38 Kā apgalvo visi lietas dalībnieki, kas ir iesnieguši apsvērumus Tiesai, ja nodokļa maksātājs ir pareizi izpildījis savus pienākumus PVN deklarēšanas jomā, šāda nemaksāšana nav uzskatāma par “krāpšanu” LESD 325. panta izpratnē un tas tā ir neatkarīgi no tā, vai nemaksāšana ir vai nav notikusi ar nodomu.

39 Tāpat deklarēta PVN nesamaksāšana nav uzskatāma par “krāpšanu” *PIF* konvencijas izpratnē. Proti, atbilstoši šīs konvencijas 1. panta 1. punkta b) apakšpunktam “krāpšana” attiecībā uz Savienības nodokļu ieņēmumiem nozīmē “informācijas noklusēšanu, pārkāpjot konkrētas saistības”, vai “viltotu, kļūdainu vai nepilnīgu pārskatu vai dokumentu lietošanu vai uzrādēšanu”. Taču, kā izriet no šā sprieduma 37. punkta, šādu deklarēšanas pienākumu neizpilde šajā gadījumā netiek aplūkota. Turklāt, lai gan šā norma attiecas arī uz “likumīgi iegūta labuma nepareizu izlietošanu”, ir jānorāda – tāpat kā to dara Vācijas valdība –, ka deklarētā PVN nesamaksāšana tiesību aktos noteiktajos termiņos nodokļu maksātājam šādu labumu nesniedz, jo nodoklis paliek maksājams un, to nesamaksājot, viņa rēķinā tiek atzīta par pretiesisku.

40 No t? izriet, ka nedz Tiesas veikt? LESD 325. panta 1. punkta interpret?cija attiec?b? uz PVN kr?pšanas gad?jumiem, nedz PIF konvencija nav piem?rojama deklar?t? PVN nesamaks?šanas gad?jumiem. L?dz ar to š?s konvencijas 2. panta 1. punkt? min?tajai summai, proti, 50 000 euro, š?d? liet? nav noz?mes.

41 Papildus tam ir j?nor?da, ka š?da deklar?t? PVN nesamaks?šana nav t?da paša smaguma r?c?ba k? ar šo nodokli saist?ta kr?pšana.

42 Proti, ja nodok?a maks?t?js ir pareizi izpild?jis savus deklar?šanas pien?kumus, š? dienesta r?c?b? jau ir nepieciešamie dati, lai konstat?tu iekas?jam? PVN summu un iesp?jamu t? nesamaks?šanu.

43 T?d?j?di, lai gan krimin?lsodi – k? atg?din?ts š? sprieduma 35. punkt? – var b?t neatsverami, lai efekt?vi un atturoši apkarotu noteiktus PVN kr?pšanas gad?jumus, š?di sodi nav tikpat neatsverami, lai apkarotu š?du deklar?t? PVN nemaks?šanu.

44 Kaut gan tas t? ir, tom?r š?da nemaks?šana – it ?paši, ja t? izriet no t?das nodok?u maks?t?ja r?c?bas, kad vi?š sav?m vajadz?b?m izmanto l?dzek?us, kuri atbilst Valsts kasei maks?jamajam nodoklim, – ir uzskat?ma par “cit?du nelikum?gu r?c?bu”, kas apdraud Savien?bas finanšu intereses LESD 325. panta 1. punkta izpratn?, – tas l?dz ar to noz?m?, ka ir j?piem?ro efekt?vi un atturoši sodi.

45 Šo interpret?ciju nevar likt apšaub?t V?cijas un N?derlandes vald?bu arguments, ka LESD 325. panta 1. punkt? atrodami v?rdi “cit?du nelikum?gu r?c?bu” nor?dot tikai uz t?da paša veida un t?da paša smaguma r?c?bu k? kr?pšana. K? ?ener?ladvok?ts to ir nor?d?jis savu secin?jumu 68. un 69. punkt?, ar j?dzienu “nelikum?ga r?c?ba” parasti tiek apz?m?tas darb?bas, kas ir pret?jas likumam, un apz?m?t?js “jebk?da” nor?da, ka š?di bez izš?ruma tiek ietverta visa nelikum?g? r?c?ba. Turkl?t, ?emot v?r? noz?mi, k?da ir j?pieš?ir Savien?bas finanšu interešu aizsardz?bai, kas ir viens no t?s m?r?iem (šaj? noz?m? skat. spriedumu, 1999. gada 18. novembris, Komisija/Padome, C?209/97, EU:C:1999:559, 29. punkts), j?dziens “nelikum?ga r?c?ba” nevar tikt interpret?ts šauri.

46 Papildus tam atbilstoši past?v?gajai judikat?rai, kura ir atg?din?ta š? sprieduma 28. punkt?, jebk?dam Savien?bas ties?bu, tai skait? PVN jom? saska?oto noteikumu, p?rk?pumam ir j?piem?ro efekt?vi, sam?r?gi un atturoši sodi.

47 Šaj? gad?jum? – k? to ir apgalvojuši visi lietas dal?bnieki, kas iesnieguši apsv?rumus Ties?, – t?di sodi k? Le?islat?v? dekr?ta Nr. 471/97 13. panta 1. punkt? paredz?tie, ?emot v?r? r?c?bas br?v?bu, kura dal?bvalst?m ir attiec?gaj? jom?, var tikt uzskat?ti par pietiekami efekt?viem un atturošiem.

48 Proti, ir j?atg?dina, ka šie sodi ir izteikti t?du naudas sodu form?, kuru summa princip? sasniedz 30 % no maks?jam? nodok?a, ta?u attiec?b? uz nodok?a maks?t?ju var tikt piem?rota š? naudas soda summas samazin?šana atkar?b? no termi?a, k?d? vi?š izpilda savus pien?kumus. Turkl?t le??mumu dienests piem?ro nokav?juma procentus.

49 Ta?u, ?emot v?r? š?du naudas sodu augsto bardz?bas pak?pi (spriedums, 2018. gada 20. marts, C?524/15, EU:C:2018:197, 33. punkts), tie nodok?u maks?t?jiem var at?emt jebk?du v?lmi kav?ties ar PVN maks?šanu vai neveikt to un l?dz ar to tiem ir atturošs raksturs. Turkl?t šie naudas sodi kop? ar samazin?šanas meh?nismu un nokav?juma procentiem liek nodok?u maks?t?jiem, kas maks?jumu nav veikuši, p?c iesp?jas ?tr?k samaks?t maks?jamo nodokli, un t?d?j?di tie princip? var tikt uzskat?ti par efekt?viem (p?c analo?ijas skat. spriedumu, 2013. gada

20. j?nijs, *Rodopi*?M 91, C?259/12, EU:C:2013:414, 40. punkts).

50 Visbeidzot, apst?klis, ka t?d? situ?cij? k? pamatliet? apl?kot?, kur? nodok?a maks?t?js ir juridiska persona, ?ie pa?i sodi ir piem?rojami ?ai personai, nevis t?s vad?t?jiem, neliel ap?aub?t ?? sprieduma 47. punkt? izkl?st?to interpret?ciju.

51 Proti, uz to, kam ??di sodi tiek piem?roti, ar? attiecas dal?bvalstu procesu?l? un institucion?l? autonomija. L?dz ar to dal?bvalstis var paredz?t, ka sodi ir piem?rojami pa?am nodok?u maks?t?jam vai – ja tas ir juridiska persona – t?s vad?t?jiem, vai ar? ab?m ??m personu kategorij?m, ar nosac?jumu, ka netiek apdraud?ta attiec?g? Savien?bas ties?bu p?rk?puma apkaro?anas efektivit?te. Run?jot par deklar?t? PVN nesamaks??anu, ??iet, ka t?di sodi k? ?? sprieduma 48. punkt? aprakst?tie nezaud? savu iedarb?gumu vai atturo?o raksturu, kad tie tiek piem?roti tikai juridiskajai personai, kura ir nodok?u maks?t?ja, ?emot v?r? sekas, ko tie var rad?t attiec?b? uz ??s personas mantu un l?dz ar to – t?s veikto saimniecisko darb?bu.

52 ?emot v?r? visu iepriek? izkl?st?to, ir j?uzskata, ka efektivit?tes principam nav pretrun? t?ds valsts tiesiskais regul?jums k? pamatliet? apl?kotais, kur? ir paredz?ts, ka no ikgad?j?s deklar?cijas par attiec?go taks?cijas gadu izrieto? PVN nesamaks??ana likum? noteiktajos termi?os ir uzskat?ma par noziedz?gu nodar?jumu, kas ir sod?ms ar br?v?bas at?em?anas sodu tikai tad, ja PVN summa p?rsniedz krimin?latbild?bas noteik?anas slieksni 250 000 euro.

Par l?dzv?rt?bas principu

53 L?dz ar to, k? izriet no ?? sprieduma 25.–29. punkta, br?v?bu izv?l?ties par Savien?bas ties?bu p?rk?pumiem piem?rojam?s sodus, kura dal?bvalst?m piem?t atbilsto?i to institucion?lajai un procesu?lajai autonomijai, ierobe?o dal?bvalstu pien?kums raudz?ties, lai ?ie sodi atbilstu nosac?jumiem – gan materi?lajiem, gan procesu?lajiem –, kuri ir analogi tiem nosac?jumiem, kas ir piem?rojami l?dz?ga veida un noz?m?guma valsts ties?bu p?rk?pumiem.

54 ?aj? gad?jum? It?lijas tiesiskaj? regul?jum? ir paredz?ts, ka ien?kumu g??anas viet? ieturam? ien?kumu nodok?a nesamaks??ana, t?pat k? deklar?t? PVN nesamaks??ana, ir noziedz?gs nodar?jums, kas ir sod?ms ar br?v?bas at?em?anas sodu, kura ilgums ir no se?iem m?ne?iem l?dz diviem gadiem, ja nesamaks?t? summa p?rsniedz konkr?tu krimin?latbild?bas iest??an?s slieksni. Ta?u, kop? ir st?jies sp?k? Le?islat?vais dekr?ts Nr. 74/2000, kas ir groz?ts ar Le?islat?vo dekr?tu Nr. 158/2015, ?is sliekšnis ir palielin?ts l?dz 250 000 euro par PVN nesamaks??anu, savuk?rt atbilsto?i Le?islat?v? dekr?ta Nr. 74/2000, kas ir groz?ts ar Le?islat?vo dekr?tu Nr. 158/2015, 10.*bis* pantam min?t? ieturam? nodok?a nesamaks??anas gad?jum? ?is sliekšnis ir tikai 150 000 euro.

55 Lai p?rbaud?tu, vai t?da at?ir?ba, k?da past?v starp Le?islat?v? dekr?ta Nr. 74/2000, kas groz?ts ar Le?islat?vo dekr?tu Nr. 158/2015, 10.*bis* un 10.*ter* pant? noteiktajiem sliekš?iem, atbilst l?dzv?rt?bas principam, atbilsto?i ?? sprieduma 53. punkt? atg?din?tajiem apsv?rumiem ir j?nosaka, vai ien?kumu g??anas viet? ietur?t? ien?kuma nodok?a nesamaks??ana var tikt uzskat?ta par valsts ties?bu p?rk?pumu, kas veida un noz?m?guma zi?? ir l?dzv?rt?gs deklar?t? PVN nesamaks??anai.

56 ?aj? saist?b? ir j?atg?dina, ka, protams, PVN nesamaks??anai un ien?kumu g??anas viet? ietur?t? ien?kumu nodok?a nesamaks??anai bez iz?ir?bas ir rakstur?gs, ka nav iev?rots pien?kums ties?bu aktos noteiktajos termi?os samaks?t deklar?to nodokli. T?pat no iesniedz?jtiesas nol?muma izriet, ka, paredzot, ka ??das darb?bas ir noziedz?gs nodar?jums, It?lijas likumdev?js ir ?stenojis vienu un to pa?u m?r?i, proti, nodro?in?t, ka Valsts kase atbilsto? laik? iekas? nodokli un ka tiek saglab?ts nodok?u ie??mumu piln?gums.

57 Tomēr – kā šajā gadījumā to apgalvo Itālijas valdība – noziedzīgā nodarījumā, kuri ir noteikti un par kuriem sodi ir paredzēti attiecīgi Leģislatīvā dekrēta Nr. 74/2000, kas groza ar Leģislatīvo dekrētu Nr. 158/2000, 10.*bis* un 10.*ter* pantā, atšķiras gan attiecībā uz tos veidojošajiem elementiem, gan attiecībā uz to, cik sarežģīti ir to atklāšana.

58 Proti, pirmais noziedzīgais nodarījums attiecas uz PVN maksājumu rēķinu, savukārt otrs noziedzīgais nodarījums attiecas nevis uz ienākumu nodokļa maksājumiem, bet gan uz nodokļa maksājumu starpnieku rēķinu, kuriem ir jāsamaksā ieturētais ienākumu nodoklis. Turklāt no Tiesai iesniegtajiem lietās materiāliem izriet, ka Itālijas nodokļu tiesību sistēmā nodokļa maksājuma starpnieks, kad tas ietur nodokli, kas ir jāmaksā nodokļa maksājumiem, tiem izsniedz dokumentu, kurš tiek saukts par “apstiprinājumu” un kurš ļauj šīm personām attiecībā pret leģimālu dienestu pamatot, ka minētie nodokļa ieturējumi ir veikti un lūdz ar to – ka tās ir samaksājušas iekasājamo nodokli, ar tādā gadījumā, ja nodokļu maksājuma starpnieks ieturto nodokli nesamaksā. Valsts kasei. Šādos apstākļos šā apstiprinājuma izsniegšanas dēļ var būt grūtāk atklāt to, ka nodokļu maksājuma starpnieks nav leģimālu dienestam samaksājis ienākumu gūšanas vietā ieturto nodokli, nekā to, ka nav samaksāts deklarētais PVN.

59 Ēmot vērā šos apstākļus, šie divi nodarījumi nevar tikt uzskatīti par lūdzēja veida un nozīmīguma nodarījumiem šā sprieduma 28. punktā atgādinātās judikatūras izpratnē. Ja starp divām nodarījumu kategorijām pastāv atšķirības, kas attiecas gan uz nodarījumu veidojošajiem elementiem, gan mazāk vai lielākā mērā tos atklāt, šīs atšķirības it īpaši nozīmē, ka attiecīgajai dalībvalstij nav pienākuma paredzēt identisku regulējumu attiecībā uz šīm abām kategorijām (spriedums, 1988. gada 25. februāris, *Drexler*, 299/86, EU:C:1988:103, 22. punkts).

60 Lūdz ar to lūdzvērības principam nav pretrunā tāda atšķirība, kāda pastāv starp attiecīgi Leģislatīvā dekrēta Nr. 74/2000, kas groza ar Leģislatīvo dekrētu Nr. 158/2015, 10.*bis* un 10.*ter* pantā noteiktajiem sliekšņiem.

61 Ēmot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz pirmo un trešo jautājumu ir jāatbild, ka PVN direktīva, kas lasāma kopsakarā ar LES 4. panta 3. punktu un LESD 325. panta 1. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tai nav pretrunā tās valsts tiesiskais regulējums, kurā ir paredzēts, ka no ikgadējās deklarācijas izrietošā par noteiktu taksācijas gadu maksājamā PVN nesamaksāšana tiesību aktos noteiktajos termiņos ir uzskatāma par noziedzīgu nodarījumu, kas ir sodāms ar brīvības atņemšanas sodu tikai tad, ja nesamaksātā PVN summa pārsniedz kriminālātbildības iestāšanās sliekšni 250 000 euro, savukārt attiecībā uz ieturēto ienākuma nodokļa nesamaksāšanas nodarījumu ir paredzēts kriminālātbildības iestāšanās sliekšnis 150 000 euro.

Par otro jautājumu

62 Ēmot vērā uz pirmo un trešo jautājumu sniegto atbildi, uz otro jautājumu nav jāatbild.

Par tiesāšanas izdevumiem

63 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šā tiesvedība ir stadijā procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanas izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēti pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (virspalāta) nospriež:

Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopājo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu, kas lasāma kopsakarā ar LES 4. panta 3. punktu un LESD 325. panta 1. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tai nav pretrunā tās valsts tiesiskais regulējums, kurā ir paredzēts, ka no ikgadējās deklarācijas izrietošā par noteiktu taksācijas gadu maksājamā pievienotās vērtības nodokļa (PVN) nesamaksāšana tiesību

aktos noteiktajos termiņos ir uzskatāma par noziedzīgu nodarījumu, kas ir sodāms ar brīvības atņemšanas sodu tikai tad, ja nesamaksāt PVN summa pārsniedz kriminālbildības iestāšanās sliekšni 250 000 euro, savukārt attiecībā uz ieturēto ienākuma nodokļa nesamaksāšanas nodarījumu ir paredzēts kriminālbildības iestāšanās sliekšnis 150 000 euro.

[Paraksti]

* Tiesvedības valoda – itāļu.